



14623

III

8

P

Akta polne 2 r. 1776.

Ad Bartolomaeum

1889

1889. III. 149.

8 r. Rui



Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Hermann Hoppe	Forma	Armamentum	Formulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Henschke's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation Strom: 541		8			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodzko - Próba dekretu.
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabitońskimi.
6. Kozierowscy - Meritum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawcowscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya.
10. Nagurscy - Doniesienie sprawy.
11. Woytkunowicz - Sprawa.
12. Hraszewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Kurynowicz - Replika.
15. Tubielewicz - Resolutio.
16. Kownowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. Wto proceis Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Włotowski A. - Proceder.
21. Wto Replika.
22. Swanowski - Akcessorium.
23. Piszczata - Replika.
24. Legowiczowie - Narratywa sprawy.
25. Furowie - Replika.
26. Inarska - Wiadomość o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyszkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jeleniski - Explikacya sprawy.
30. Rozembergowie - Wykład sprawy.
31. Popona - Stan interesu.
32. Lwowski - Wykład sprawy.
33. Meritum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielawscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom.
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Kurzycom.
39. Oganowski - Status causae.
40. Sorokowie - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Koszycy - Produkt sprawy.
43. Kredytorów prośby z Koszycem.
44. Pocięja - Petita proceis Koszycowi.
45. Skirmontowie. Produkt sprawy z Czeszkami.
46. Czeszka Teresa. Produkt.
47. Czeszko ~~Harmonicz~~ - Cathegoria ultima.
48. Wto Ludwik - Produkt z Karimowem O.
49. Wto Benedykt - Produkt z Karimowem O.
50. Swanowscy - Sprawa z Harosta, Swanowskim.
51. Swanowski Harosta - Perolucya.
52. Massalski^{Ignacy} - Sprawa z Niesiołowskim.
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim.
54. Lenkowicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu.
55. Lenkowicz - Status causae proceis Massalskiemu.
56. Wierzeyski. Produkt proceis Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Reporycya Massalskiemu.
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain ito. Replika Lenkowiczowi i. Ld.
60. Lenkowicz J. Replika Massalskiemu.
61. Pawlikowscy - Olos odpor. Massalskim.
62. Niesiołowscy. Petita proceis Massalskiemu.
63. Wierzeyski - Petita proceis Massalskiemu.
64. Lenkowicz - Petita proceis Massalskiemu.

1777

(57)

PRODUKT SPRAWY

WJPana Adama Wierzeyskiego Pifarza Grodzkiego Straż-
nika Wwdztwa Nowogrodzkiego

Przeciwko

JO. Xcia Jgomości Ignacemu Massalskiemu Biskupowi
Wileńskiemu.

JP. Wierzeyski Pifarz Grodzki Wwdztwa Nowogrodzkiego od młodości lat swoich pierwsey Plenipotencyą Spraw różnych wTrybunale od nay-
pierwszych prawie w kraju ołob mający, potym przez długi przeciąg
czasu Regentem w Trybunale będący, zawize cnotliwie, zawsze bez
najmnieylzey noty, iako na sta.n i charakter iego przystoi sprawował
się.

Niema w tym świadka za sobą prdcz samego Boga, któremu czynność iego
nayaawniey są wiadome, wżakże waywa na świadectwo sprawiedli-
wey powszechności, ta niech wyzna ieżeli, najmnieylszym cieniem ia-
kowey kiedy zbrodni był przeświadczoney, ieżeli niezawsze na sławę
dobrą, i reputacyą pocziwego człowieka zarabiał.

Ale mimo to wszystko z nieznolnym żalem doświadczą że zemsta Xcia Jmci
Biskupa sławę tę (na którą wiekiem pracował) rzuconą niewinnie
na niego potwarzą, w momencie mu wydarła.

Wczasie Sprawy między JWw. JPanami Nieśiołowskiemi. Wwdami Nowogr:
a Xciem Jmością Biskupem Wileń: i innemi w Trybunale Mińskim w
R. 1770 in accessorio o determinacyą fori przypadley.

Gdy koley między Regentami Trybunalskimi pisać Dekret w tey Sprawie
JP. Wierzeyskiemu pod ów czas Regentowi Trybunalskiemu nastąpi-
ła.

I gdy z decyzyi Sądu Trybunalskiego remissa tey Sprawy do Ziemstwa Sło-
nimskiego zasła.

Naten czas Xże Jmość Biskup Wileń: nieukontentowany z uznaney do Ziem:
A stwa

stwa Słonim: Remiſſy rozciągając zemſtę ſwoją na nappierwſzą Trybunału oſobę Marſzałka Wielkiego i wielu innych Deputatów. Nieprzepominał i JPana Wierzeyskiego, Dekret Trybunałſki podług woli i rozkazu Trybunału piſzącego pod ſwoie zagarnąc azardy.

A nayprzód imieniem nie których Deputatów Trybunału Mińskiego ſobie ſprzysiężących zakazy po JP. Wierzeyskiego radą i pomocą ſubſtytutow ſwoich wrzeczy i pretenſyi w kopiach zakazow niewyrażoney powydawał.

Potym imieniem ſwoim po tegoż JP. Wierzeyskiego zakaz do Trybunału na kadencyą Wileńſką wynioſłszy, w tymże Trybunale Wileń: w Ru 1770. nieſkażoną ſławę JP. Wierzeyskiego czerniący niby o wydanie falſſificatorie z Grodu Nowogr: atteſtacyi, dymy Hrabſtwa Lachowickiego i Myſkiego pomnażający tudzież o nieiakoweſ w Tryble czynione praktyki ngdy JP. Wierzeyskiemu niewiadome, i zawize od niego dalekie, zaniósł Manifeſt.

I takowym Manifeſtem JPana Wierzeyskiego czerniąc do Regencyi w Trybunale na kadencyi Wileńſkiej niedopuſcił.

A niekontentuiąc ſię ieſzcze tak ciężką wexą w Xięgi w prowadzoną na dalſze oczernienie JP. Wierzeyskiego Aktorat do regęſtrow taktowych w Trybunale Wileń: wpisał.

I takowy Aktorat do Sprawy Kryminalney JP. Oganowskiego z JPanami Gorkiemi intentowaney w Trybunale Wileń: bezprawnie przyłączył. *Na dowod tego produkują ſię żałoby i Proceder Xcia Jmści Biskupa Wileńſkiego excerptami wyjęty.*

Omiia tu JPan Wierzeyski dalſze kroki procedowania Xcia Jmści Biskupa Wileń: w Tryble Wileń: iako mniej ſiebie dotykające, i iuż w poprzedzonych Narratywach ſtron tu proceduiących obſzerne opifaſe, wyraża tylko dalſze ſiebie ſtałe przez Xcia Jmści Biskupa pokrzywdzenia.

Xże Jmść Biskup Wileń: przeſzkodziſzy IP. Wierzeyskiemu na Kadencyi Wileńſkiej (iako ſię wyżej donioſło) do Regencyi Trybunałſkiej, niezaniedbał rownie przeſzkadzać i na kadencyi Nowogrodzkiej.

Gdy bowiem IP. Wierzeyski za kredenſem od Piſarza Tryblgo na Regencyą ſobie danym iurament w Trybunale chciał wykonać.

Na ten czas Xże Jmć Biskup Wileń: przez użytą od ſiebie Paleſtrę tamując activitatem do Regencyi JP. Wierzeyskiemu, nie ubliżył publicznie powtórzyć przed licznym zgromadzeniem wielu Oſob Prowincyi Litewſkiej na początek Trblu przybyłych wniesionej na JP. Wierzeyskiego kalumnii.

Ogłaſzał w zabranym głoſie naynieſuſzniej wniesioną potwarz mniemaney falſyfikacyi.

Czernił niewinnie już trzeci raz JP. Wierzeyskiego, i do Regencyi Trblſkiej nie dopuſcił.

Co więkſza, w ſforowanym przez ſię Trybunale wymogi ſkrypt na JP. Wierzeyskim, iżby na tey Kadencyi Trblu Nowogr: na Regencyą nie przyſięgał. *O co wſzyſko*

1771. Apr: 6. Pozew do Trblu po Xcia Biskupa Wileń: wynieſiony *Prtr.*

1771. Maja 27. Dekret Kontumacyiny Trblſki pierwſzy na Xzcia Biskppa Wileń: z wzdaniem tegoż na infamią wypadły *Prtr.*

1771. Junii 6. Obwieſzczenie na Exekucyą do Dobr Swiran w Pwcie Słonim: z Liſtem poieżdżym

31
jeżdżym do W. JP. Obuchowicza Podwojew: Nowogr: na dowod czynionej Exekucyi wydany *Prtr.*

1771. Julii 3. Pozew do Trblu o kontrawencyą wyniesiony *Prtr.*

1771. Augusta 1. Dekret drugi Kontumacyiny Trblski na Xcia Biskupa Wileń: z wzdaniem na infamią, & cum lucro captati temporis z instancyi JP. Wierzeyskiego wypadły, *Prtr.*

1771. Augusta 7. i 8. Obwieszczenie do Dobr Niedźwiedzic i Swiran od W. JP. Obuchowicza Podwojew: Nowogr: na Exekucye wydane *Prtr.*

Za tym Obwieszczeniem zjeżdżał na Exekucyą W. JP. Obuchowicz Podjew: do Dobr Swiran dwa razy, to jest na dniu 4. i 5. 7bra R. 1771. jako za Dekretem captati temporis ad mentem Konst: 1764. Roku.

A do Dobr Niedźwiedzic raz pierwszy. Bronił Exekucyi Xże Biskup Wileń: przez subordynowanych ludzi swoich.

Swiadczą to Testymonia Urzędowe, które się produkują.

1771. 7bra 5. Pozew do Trblu wyniesiony *Prtr.*

1771. 8bra 5. Dekret trzeci Kontumacyiny Trblski na Xcia Biskupa Wileń: z wzdaniem tegoż na infamią, & iterum cum lucro captati temporis z instancyi JP. Wierzeyskiego wypadły *Prtr.*

1771. 8bra 18. i 19. Obwieszczenie na Exekucye do Dobr Niedźwiedzic i Swiran od W. JP. Daneyki Sędziego Ziem: Nowogr: wydane *Prtr.*

Zjeżdżał na Exekucyą W. JP. Daneyko Sędzia Ziem: Nowogr: do Dobr Niedźwiedzic dwa razy, to jest na dniu 14. 9bra, i na dniu 2. Xbra R. 1771.

Osobliwie do Dobr Swiran zjeżdżał także dwa razy, to jest na dniu 5. 9bra, i na dniu 18. eorundem, jako za Dekretem captati temporis ad mentem Konst: 1764. Roku.

Bronił Exekucyi dwa razy Xże Biskup Wileń: w Niedźwiedzicach przez subordynowanych ludzi swoich.

A w Swiranach przez JP. Tuhanowskiego Regenta Ziemsk: Nowogr: zaszczycającego się tych Dobr ex condito z Xciem Biskupem Wileń: posłesiya. *Swiadczy to Testymonium od W. JP. Daneyki Sędziego Ziem: Nowogr: wydane, które produkuje się.*

1771. Xbra 2. i 5. w Niedźwiedzicach i Swiranach podany Pozew do Trybunału *Prtr.*

1772. Jnnii 2. D. Dekret czwarty Kontumacyiny Trblski na Xcia Biskupa Wileń: z wzdaniem tegoż na infamią, & cum lucro captati temporis z instancyi JP. Wierzeyskiego wypadły *Prtr.*

1772. Junii 13. dnia Obwieszczenie na Exekucyą do Dobr Niedźwiedzic od W. JP. Kmity Sędziego Grodz: Nowogr: wydane *Prtr.*

Za tym Obwieszczeniem zjeżdżał na Exekucyą W. JP. Kmity Sędzia Grodz: Nowogr: na dniu 10. Julii R. 1772. do Dobr Niedźwiedzic raz pierwszy.

A na dniu 8. Augusta tegoż Roku zjeżdżał do tychże Dobr Niedźwiedzic na Exekucyą W. JP. Woynilowicz Sędzia Grodz: Nowogr: raz drugi. *Swiadczą to Testymonia Urzędowe od W. JP. Kmity i Woynilowicza Urzędników Grodz: Nowogr: wydane, które się produkują.*

Z tych poprzedzonych dowodów probuje się: że Xże Biskup Wileń: ośm kontrawencyi trzem Dekretom Kontumacyinym Trblskim captati temporis popełnił, to jest

1mo: Za bronienie Exekucyi dwa razy w Swiranach za drugim Dekretem Kontumacyinym captati temporis.

2do: Za bronienie Exekucyi także w Swiranach za trzecim Dekretem Kontumacyinym Trblskim.

3to: Za bronienie dwa razy Exekucyi w Niedźwiedzicach, takż za trzecim Dekretem Kontumacyjnym Trblskim.

4to: Za bronienie dwa razy Exekucyi w Niedźwiedzicach za czwartym Dekretem Kontumacyjnym Trblskim. *Swiadczą to wszystko Testymonia Urzędowe wyżej produkowane.*

Po takowych czterech Dekretach Kontumacyjnych Trblskich z instancyi JP. Wierzeyskiego na Xcia Biskupa Wileń: wypadłych, i sprowadzonych za onemi dziewięć razy Exekucjach Urzędowych.

Xże Biskup Wileń: dwoma Zapisami jednym w Paryżu, drugim w Londynie przyznanemi Sąd polubowny Kompromissarski przed jednym JO. Xciem Jmcią Kanclerzem W. L. obrał, i pod Sąd tegoż jednego JO. Xcia Jmci Kanclerza w sprawie tej poddał się.

Na który Sąd polubowny i JP. Wierzeyski zgadzając się.

Osobliwym Zapisem swoim w Warszawie na dniu 3. 8bra R. 1772. z JX. Siefertenciewiczem Kanonikiem Wileń: Generalnym Plenipotentem Xcia Jmci Biskupa Wileń: zawartym, a na dniu 6. eorundem w Metrykach Koronnych przyznanym, sprawę swoją pod Sąd polubowny Xcia Jmci Kanclerza W. Lit: poddał. *Przr takowy Zapis.*

Z powodu którego Opisu JP. Wierzeyski w Sądzie polubownym do rozprawy stawał.

Lecz Xże Biskup Wileń: przystąpiwszy w Sądzie Kompromissyjnym do rozprawy, i w onym blisko około roku sędząc się, po odbytych już Produktach, w znaczney części Replikach, niechcąc kończyć sprawy swojej, oświadczył się przed ześlłym s. p. JO. Xciem Jmcią Kanclerzem W. Lit: Sędzią polubownym tej sprawy, iż w tym Sądzie Kompromissyjnym stawać i rozprawować się niechce i niebędzie.

A tak Kompromiss dobrowolnie przez się trzema przyznanemi Zapisami obrany, i przez tak długi przeciąg czasu akceptowany blisko około roku z nieznosnym expensem i ubliżeniem interesów domowych przez JP. Pifarza Wierzeyskiego attentowany na przeciąg sprawy i protrakcyą sprawiedliwości zerwał. *Swiadczy to Testymonium Xcia Jmci Czartoryskiego Kanclerza W. Lit:*

Co większa, mimo takowy Sąd Kompromissarski cytacye przed Sąd Konfederacyi Narodowej Warszawskiej po JP. Pifarza Wierzeyskiego wyniósł, i za dwuniedzielnym Pozwem Dekret nieistanny na JP. Wierzeyskiego w tak prętkim czasie z Litwy do Warszawy zjechać nie mogącego, przeciwko Zapisom Kompromissyjnym w sprawie na Kompromiss opisaney otrzymał.

Y za takowym Dekretem Exekucyą przeciwko Prawu, bo nie terminem sprowadziwszy, iteracie do Sądu Konfederacyi zapozwał.

Y gdy JP. Pifarz Wierzeyski utrzymując dobrowolne Xcia Biskupa trzy Zapisy przyznane, Remissy z Sądów Konfederackich na Sąd Kompromissarski dopraszał się.

Xże Biskup Wileń: idąc przeciwko swoim dobrowolnym Opifom, uchylenia tej Remissy, a nakazania w Sądach Konfederacyi rozprawy żądał.

Jakoż na prozby swoje żadaną rozprawę w Sądach Konfederacyi zyskawszy, w tychże Sądach na dalsze uciężenie Pifarza Wierzeyskiego, pod Regestrami blisko około roku utrzymywał, sprawy rozpoczętej nie kończył, do nieznosnego expensu przywiodł. *Swiadczy to Dekret oczewisty Konfederacyi Warszaw: w Roku*

1774. Januarii 14. dnia zaślży który się produkuje.

Tandem wyciągając Sprawę swoją, i z Sądów Konfederackich Projekt na delegacyi wyznaczający Sąd Kommissyi ad instantiam sui podał, i takową Kommissyą w sprawie z JWW. Wojewodami Nowogródz: wyjednałszy cytacye po JPana Wierzeyskiego wyniósł.

Atak

51

A tak JP. Pifarz Wierzeyski i w tym Sądzie równie jako i po innych Sub-
feliach przez Xcia Jmci Biskupa Wileńskiego pociągany do Rozprawy stawia-
jąc, jak nayprętszego końca Sprawie żądał.

Lecz Xże Jmć Biskup Wil: ani w Sądach Kommiss: niechcąc z sobą rozprawy
Projekt na Delegacyi Seymowej w Warszawie niszczyć wyż rzeczoną
Kommissyą Sądową podał i o podpisanie onego wszelką usilnością starał
się. *Videatur ten Projekt.*

A gdy zyskać akceptowanie tego Projektu na Delegacyi nie mógł, na ten-
czas przeciąg sprawy na teyże Kommissyi starał się oraz na dalszy u-
cisk i prześladowanie Pifarza Wierzeyskiego Akcessorium w żadnych
Sądach nie doświadczone o komportacyą pod juramentem wszelkich
korrespondencyi sekretnych, przy tym niejakowychści kopii listów,
pism, notacyi wniośł do Sądu.

Sąd Kommissyi Warszawskiej takowe wniesienie jako nadzwyczajne i prze-
ciwko Sprawiedliwości uczynione, uchylił. *Swiadczy to Dekret oczewi-
sty Kommissyi Warszawskiej.*

1775. Maja 4. Dnia zaszły który się produkuje.

1777. Junii 15. Pozew do Trbłu ex vi zażęty Konstytucyi Sprawy Kommis-
syalne do Trbłu odrylający wyńiesiony.

Producitur

Zatym JP. Pifarz Wierzeyski przełożenia skarg swoich na Xciu Jmci Bisku-
pa czyni repozycyą na produkt od tegoż do Sądu podany.

imo. Słyszał Sąd w doniesieniu powyższym że Xże Jmć Biskup Wileński w
porządku Procederu swojego skarżył Pifarza Wierzeyskiego n by o fał-
szywe z Grodu Nowogródz: wydanie attestacyi pomnażającej Dymy
Hrubstwa Lachowickiego i Myskiego do sta kilkadziesiąt, i oto Mani-
fest w Trbtle Wileń: w Ru 1770. zaniośł z którym teraz zapada i onego
do Sprawy nie używa, i którego queritur komportacya.

A dy Pifarz Wierzeyski w trakcie przeciągłego Procederu, ewinkując się
po wielu subfeliach od tak szkaradney infamii nie winnie na niego wło-
żoney, ukazał, iż on nie attestacye jak go Xże Jmć Biskup oskarżał,
ale excerpta z autentycznej taryfey Podymnego wydał, i nie tylko sta-
kilkudziesiąt Dymów, ale i iedney litery nad wyraz autentycznej Ta-
ryfey nie dołożył.

Dopiero Xże Jmć Biskup postrzegłszy iż źle zadał falsyfikacyą, i że za oną
odpowiedzieć trzeba, odmienił swoje oskarżenie i już nie o wydanie
falsifikatorie attestacyi, jak pierwey skarżył, *Ale że Wojewodowie po-
kazali wydane Excerpto taryfy, które zawierały większą Liczbę Dymów
Dóbr Massalskich niżli z onych płacono, według kwitów od samego Pifarza
Wierzeyskiego na ów czas Regenta dawanych.*

*Videatur Produkt Xcia Biskupa na drugim arku-
szu takowe oskarżenie mający.*

Wszakże choć Xże Jmć Biskup odmienił oskarżenie swoje, i już się wypiera
zadaney niewinnie falsyfikacyi, ale się wyprzec nie może rozrzuc-
ney-

B

ney nie winnie na Pifarza Wierzeyskiego infamii, nie tylko po całym Xstwie Litew., lecz i w Polsce już to przed Sądem Kompromissarskim w Warszawie, już też przed zgromadzonemi stanami Rzpłtey w Sądach Konfederacyi obojga Narodow, już też na ostatek w Sądach Kommissyi Warszaw. nie chętnie rozrzuconey.

Swiadcza to wszystko Załoby i Produkta Xcia Jmci Biskupa.

Ze zaś Pifarz Wierzeyski attestacyi nietylko pomnażający do sta kilkudziesiąt Dymow Hrabstwa Lachowickiego i Myskiego (jak go Xże Imć dawniey oskarżał) ale i żadnego nigdy nie wydawał testimonium i że nawet wydanie onego do niego nie należało, pomówionego na Pifarzu Wierzeyskim świadectwa, że Xiąże Imć Biskup nie tylko dotąd w żadnym Sądzie po wielu Subleliach prawując się nie ukazał, ale też i teraz nie ukazuje, i ukazać nie może.

Swiadcza to własne Produkta Xcia Jmci Biskupa.

Nie mniej że wydane excerpta Taryf są zgodne z Autentyczną Taryffą, i nietylko sto Dymow, jak Xże Imć Biskup oskarża, ale i iedney litery nad wyraźność autentycznej Taryffy nie przydano.

Swiadcza to trzy Excerpta Dymow Wwdztwa Nowogródz: z Taryffy Autentycznej zaprzyśiężoney przez W. J. P. Marka Tuhanowskiego i Jochima Haraburdę Regentow Ziemi i Grodz: Wojewodz: Nowogródz: wydane które się produkują. Et etiam Vidimus całej Taryffy wszystkich Dymow Wwdztwa Nowogr: być się okazany jeżeli tego potrzeba.

Ze zaś kwity płaconego Podymnego nie są zgodne z autentyczną Taryffą, na to zdać się i odpowiedzi nie trzeba, wiadomo bowiem każdemu iż Regenci nie zbierzey Taryffy która jest kopią i która się co rocznie z odmianą Possessorow Dóbr, odmienia, ale z Autentycznej zaprzyśiężoney powinni sronom potrzebującym wydawać excerpta.

Nie potrzeba i nato odpowiedzi, co jest najlepiey samemu Xciu Imci Biskupowi wiadomo, że Hrabstwa Lachowickie i Myskie w czasie zaprzyśiężenia Dymow Wwdztwa Nowogródz: pod Rokiem 1717. więcey miały folwarkow do siebie należących niżli teraz (co świadczy Taryffa zaprzyśięstwa)

A zatym gdy z czasem po odchodziły nie które Folwarki w cudze possessye, naturalna konsekwencya że zadóysciem Folwarkow od pomienionych Hrabstw i Podymne w części odeysć musiało.

Ala ta cała explikacya nie należy do Pifarza Wierzeyskiego, on bowiem będąc Regentem nie powinien był patrzeć czy odeszły jakie Folwarki od Hrabstw Lachowickiego i Myskiego czyli nie, ale powinien był wydać sronie rekwirującej Excerpta, tak jak jest zapisano w Taryffie zaprzyśiężoney autentycznej, on też tak i uczynił, a zatym winie żadney nie podpada, owżem gdyby przeciwnie uczynił, jak Xże Imć Biskup chce, byłby winien odpowiedzi.

Nie-

Nie on przeto winien za wydane excerpta zgodne z Taryfą zaprzyjęzoną Autentyczną, ale Xże Imć Biskup za niewinne jego o satisfakcyą oskarżenie.

Zostaie więc tu cytować Konstytucyą 1726. Ru Tit: *Komparycye i Coasquatio jurium* piszącą ad casum w te słowa: *Jako i ci którzy pochwałkami i protestacyami o następowanie na zdrowie, albo na Honor poczynieniami kogokolwiek opisali, a tego ordinarius probationibus & oculatus iestibus nie dowiedli, prócz pœnami eliminationis tyŝciem kop groszy Litewskich, tudzieŝ sessione turis przez Pół Roka in fundo sub pœna infamie w Trybunale decernenda & publicanda irremissibiliter karany być powinien.*

Nastąpił więc na Honor Pisarza Wierzeyskiego Xże Imć Biskup Wileń: zadaniem mu falsyfikacyi, a tego nie dowiodł i dowieść nie może. Ukaranym więc podług tegoż Prawa być powinien.

Powtóre: skarży Xże Imć Biskp. o odrażenie drugich Regentow od pisania Dekretu w Sprawie z Knsztelanami Nowogródz:

Odpowiada Pisarz Wierzeyski, zwyczaj iest między Regentami w Trblle kolejno należeć do Dekretow.

Z kolei więc gdy należał naymniey nie wykroczył.

Do tego iest że to Excess? gdy Regenci między sobą umawiaią należenie do Dekretu.

A wszakże inaczey żaden z Regentow nie może należeć do Dekretu, aż pierwiey między sobą umówią kto ma pierwiey a kto potym należeć.

Bez umowionej zaś kolei należenia do Dekretow niemogłby jeden który z Regentow należeć, aleby się wszyscy razem cisneli do należenia.

Zgodziwszy się zatym na prawdziwe w tym punkcie oskarżenie nie można znaleźć winy w oskarżonym, ale w oskarżaiącym.

Jawna więc i tu okazuje się niewinność Pisarza Wierzeyskiego, a przeciwnie dowodna probuje się zemsta Xcia Imści Biskupa Wileń: który nie opuścił i nayoczewistzey niewinności za excus udawać.

Swiadełstwo zaś Regenta Piotucha w wyprokurowanym przez Xźcia Imści Biskupa Wileń: Liście wyrażone, nie Pisarza Wierzeyskiego nie obwinia, a Piotuch też nigdy Dekretow oczywistych charakterem swoim nie pisywał.

Swiadaż to Protokoly Dekretowe Trybunalskie ręką jednego Pisarza Wierzeyskiego zapisywane.

Po trzecie skarży Xże Imć Biskup Wileń: że Pisarz Wierzeyski zamierzaiać na jakąś Inwolucyą w troncił domyŝlem własnym racią, że Biskup ex vi zbycia Kretyni z Podczaszyną agit &c.

Odpowiada Pisarz Wierzeyski, że taż sama skarga Xźcia Biskupa ewinkuje niewinność Iego, gdy wyraża iż on zmierzaiąc na jakąś Inwolucyą, więc nieczna jey za szkodliwą, gdy ją nazywa jakąś, nieczna też jey zapewne i Pisarz Wierzeyski za szkodliwą Xźciu Imści,

i myślą uszkodzenia nie jest pisana, owżem przypomina Xźciu Imści Biskupowi Kontrowersye w Trybunale Minskim w Sprawie z teraznieyszymi Wojewodami Nowogrodzkiemi odchodzące.

In motu któtych Xże Biskup Wileń: stawiał o łączenie Aktoratu swego przeciwko zeszłej Maffalskiej Podczaszyney Litewskiej wyniesionego.

A teraznieysli Wojewodowie bronili takowego łączenia.

Xże Biskup Wileń: probując konnexyi łączenia Aktoratu swego wnosł przez Kontrewersyę, iż idzie do Rełczyli Prawa przedaźnego od Maffalskiej Podczaszyney Litewskiej zeszłemu Hetmanowi na Kretynę danego, i dalszych kontraktów pod tenczas zawartych.

A zatym że Kasztellanowie Nowogrodzcy regulują pretenzyą o Posag do dóbr Kretyni.

Z tą Xże Biskup wnosł jedność Sprawy i profil łączenia Aktoratu swego.

Wzajemnie Wojewodowie Nowogrodzcy broniąc takowego łączenia, probowali scorsivitate cau:æ.

Trybunał po wysłuchanych Kontrowersyach, złączył Aktorat Xźcia Biskupa do Sprawy z Wojewodami i napisał przyczyny złączenia w te słowa.

Ponieważ præsens causa JW. Kasztelanow Nowogrodzkich między innemi dobrami po zeszłym JW. Hetmanie W. Lit: pozostałemi i o majątność Kretynę przez JW. Maffalską Podczaszyne Lit. zbyta instuta, i ponieważ Biskup Wileń: ex vi zbycia dóbr Kretyni z JW. Maffalską Podczaszyne Litewską agit, atq: ideo identitas causa być probatur. Zaczumjudicium Aktorat z Maffalską Podczaszyne Litewską przytęcza.

O to jest cały Dekret Trybunałski o który Xże Imść Biskup obwinia Pisarza Wierzeyskiego, i zadaie wtrącenie inwolucyi.

Prosi więc Pisarz Wierzeyski Xźcia Imści Biskupa wyexplikowania, jakie w tym Dekrecie są inwolucye, bo o nich w czasie pisania tego Dekretu niemyślił, i teraz jeśli są jakie niezna, i ich w Dekrecie nie znajdzie.

Czy przyczyny złączenia Aktoratu poprzedzające są szkodliwe Xźciu Imści Biskupowi.

A przecież te są prawdziwe i istotne do złączenia Aktoratu, i gdyby te niebyły, Aktoratby łączony być nie mógł, a przynajmniej nie powinien.

Czy łączenie Aktoratu nieprzypodobane, a przecież o to prosił Xże Imść Biskup? czegoż więc tu nieupodobał Xże Imść.

Na ostatek niech ten Dekret będzie najszkodliwszym dla Xcia Imści Biskupa niech w nim będzie inwolucyi więcej niżeli słów w Dekrecie.

Tedy

91

Tedy o to Pisarz Wierzeyski pod ów czas Regent obwinionym być niemo-
że.

Pluralitas Trybunału na stronę Xcia Imści Biskupa przeważona sądziła ta-
kowe łączenie.

Taż pluralitas i Dekret pisała, a na jakim fundamencie sądzone łączenie ta-
kie i racye są wpisane do Dekretu.

Nadto jeszcze zwyczaj powłeczny w Trybunałach wszystkim wiadomy,
że nie Regenci piszą akcesoryjne Dekreta, ale sami Deputaci przy Re-
gestrach a Regenci tylko dyktują, potem w zawartym kole przed Tryb:
tałą, odpiero przed stronami promulgują.

Gdyby więc to Accessoriale iudicatum było przeciwko myśli Trybunału pi-
sane, tedy alboż Deputaci piszący tę decyzją mogliby ją pisać inaczej
decydując, a naresztę po napisaniu gdy Regent w zawartym Kole czy-
tał, alboż pluralitas też sama: która decydowała łączenie Aktoratu nie-
poprawiłaby decyzji, gdyby widziała przeciwko iey woli napisaną.

Wzywa Xże Imść Biskup w pomoc tego oskarżenia Manifestu czyli oświad-
czenia Deputatów iemu przychilnych, świadczącego że niby mimo ich
decyzją Regent Wierzeyski Kretynę w Dekrecie wzmienił, i że niby
strony o tym nie donosiły.

Odpowiada Pisarz Wierzeyski że to świadectwo dalekie od prawdy favore
Xcia Imści Biskupa wydane niezgadza się z świadectwem własnych za-
łob Xcia Imści Biskupa do Dekretu Mińskiego weszłych, w których wy-
rażnie Xże Biskup skarży Podczaszynę Maffalską o zrzeczenie się Dobr
Kretynę Maffalskim. *Videatur žaloby w Dekrecie Trybunału Mińskiego*
Ru 1770 Marca 14 d.

A jeżeli przez žaloby swoje skarżył Xże Imść Biskup Podczaszynę Maffalską
o zrzeczenie się Dobr Kretynę Maffalskim, tedy i kontrowersyi inney u
Sądu mieć niemógł, tylko taką iakie žaloby, bo žaloby stron nie inne-
go nie są, iako kontrowersye do Sądu podane.

Gdy więc własne žaloby Xcia Imści Biskupa oczywiście probują fałszywie
otrzymanego świadectwa od Deputatów, tedy czegoż jest warte takow-
e świadectwo.

Ale jeżeliby prawdziwie mimo Decyzją Trybunału Regent Wierzeyski
wtrącił racyą do Dekretu, tedy czemuż Deputaci zaraz a przynajmniej
nazajutrz po takowej decyzji na d. 12. Marca Ru 1770 zaślepy nie ma-
nifestowali się czyli oświadczenia takowego nieczynili, lecz aż w
pięć dni to jest na dniu 17. Marca w ten czas kiedy już Dekret oczewi-
sty Trybunałski determinujący rozprawę między Biskupem Wileń: a Ka-
sztelanami Nowogr: nastąpił, w ten czas favore Xcia Imści Biskupa
wydane takowe świadectwo, czemu zaś tak czyniono? o to dla tego
iż gdy forum w Sprawie z Kasztelanami Nowogr: dla Xcia Biskupa
nie podług myśli iego determinowane przez Trybunał było, i gdy Sessye
z tą między Deputatami w Trybie wzięły się, na ten czas Xiaże Imć
Biskup szukając sposobow do zemśzczenia się nad Regentem Wier-
zeyskim należącym do pisania tego Dekretu, otrzymał takowe świade-
ctwo (iako się dowiodło) od prawdy dalekie.

Próżna więc zewszęch miał skarga Xcia Imści Biskupa, niemożę znaleźć
najmniejszej winy w piszącym tę decyzją Regencie, owżem też tamę
obwinienie probuje zemstę Xcia Imści niewinnę na niego rozciągnioną.

Poczwarte: Skarży Xże Jmć Biskup Pifarza Wierzeyskiego o przemienienie niby Dekretu
aktualnego Trblgo w Remisję do Ziemstwa Słonimskiego favore Wojewodow No-
wogrodzkich.

Odpowiada Pifarz Wierzeyski: że tey skardze nicht nie wierzy, iżby Regent mimo Decy-
zyą Trblu mógł zapisywać Dekret, do tego nie Regent pisał ten Dekret, ale Depu-
taci. *O czym wyżej.*

Deputaci więc pisali, Trybunał sądził, a jakże Regent mógł przemienić Dekret Trblski
w Remisję do Ziemstwa Słomim: i czy mogło to w jego bydz mocy? oddaje się to
Sądowej uwadze.

Próżna więc i tu skarga Xcia Jmci Biskupa, oczewistą zemstę w skarżącym, a nie winę
w oskarżonym probuje.

Popiąte: Skarży na resztę Xże Jmć Biskup Pifarza Wierzeyskiego niby o czynienie innych
niezliczonych praktyk, lecz nie wymienia jakich.

Odpowiada Pifarz Wierzeyski: że jeżeliby się mogły znaleźć winy jakowe w osobie jego,
nie ubiegłyby te zapewne od wiadomości Xcia Biskupa czuwającego przez podłu-
chy swoje z ustawiczną zemstą na niewinność jego, i jeżeli Xiaże Jmć Biskup tyle
nieprawdziwych skarg w procederze swoim (jak o się wyżej dowiodło) popisał, cze-
muż tych niezliczonych praktyk jakie są, nie wyraził? lecz ich w ogólności wzmie-
nił, a tym samym dał poznać: jak daleko zemsta jego zachodzi niewinność czernią-
ca, gdy nie znalazłszy w umysłach swoich szczególnego Wierzeyskiego obwinienia,
wolał mu w ogólności przypisać praktyki, gołosłownościami probujące.

Zemsta więc oczewista, granic nie mającą, naywiększego ukarania godną, że wszęch miał
w skarżącym Xciu Jmci Biskupie probuje się, a niewinność oskarżonego Pifarza Wie-
rzeyskiego najjawniey się wyswieca.

Profi więc Pifarz Wierzeyski tak za zadaną mu niewinnie falsyfikacją, jako i za dalsze o-
skarżenie w żadnym punkcie nie dowiedzione, ferorfiye za każde poenam
talionis, podług Konfr: 1726. Roku titulo *Komparicye*, tudzież *Coactuacie Jurium* na
na Xciu Biskupie wskazania.

Profi za niedopuszczenie przez dwie Kadencye do Regencyi Trblskiej, a z tąd poniesioną
szkodę adminimum 10,000. złł: Pol: przyśądzenia.

Seorfive za Expenśa prawne motivo otrzymanych czterech Dekretow Kontumacyinych
w Trble, i sprowadzonych za onemi ósmiu Urzędowych Exekucyi, i siedzenie kil-
koletnie dla tey sprawy w Warszawie, adminimum 20,000. złł: na Xciu Jmci Bisku-
pie wskazania.

Item profi komportacyi skryptu w Nowogrodku na początku Trblu przy niedopuszczeniu
Regentą Wierzeyskiego do Regencyi od tegoż gwałtownie wymożonego, i w Akta
eodem tempore wprowadzonego, i takowego skryptu ex Actis eliminować nakaza-
nia.

Demum profi wszystkich pism, skryptow, Manifestow cum vexa Regenta Wierzeyskiego
zanofzonych, nullitate pokaslowania, i onych ex Actis przez Xcia Jmci in spatio
niedzieł dwóch a datą Dekretu similiter eliminacyi.

Ru 1793. Maja Apryla 13 Dnia Wykonatem
Przyjez na Wumio Imperato. Najiasniejsz
Imperatorowcy, Jemiej Catez Polski.

Ex Libris Jozepta Woronice
Prefecti Ponau Palatini. 1793

Содержатель Книги
Мостовицъ и Минской
Осипъ Крѣстьиофоровъ
БОРОМЕЦЪ

Rem. Targis & N.



